

Meldert, 13 november 2008

Mijnheer de Burgemeester,

Waar gaat dit allemaal eindigen, en ... hoe is het eigenlijk zo ver kunnen komen?

Onze actiegroep MooiMeldert en haar sympathisanten in de gemeente Hoegaarden (en ver daarbuiten) zijn ongerust over de lopende aanvraag om een varkensstal te bouwen in de open ruimte in het verlengde van de Overhemstraat, nabij de lindeboom. Ze zijn nog meer bezorgd over uw recente uitspraak dat deze site ook het potentieel heeft voor bijkomende toekomstige activiteiten. Tegelijkertijd neemt het onbegrip toe over de manier waarop het gemeentebestuur met dit dossier omgaat, over hoe werkelijk alles in het werk lijkt te worden gesteld om deze eerste bouwaanvraag te verzilveren en van de aansnijding van één van de mooiste plekjes van het dorp een onomkeerbaar feit te maken. Deze vastbeslotenheid staat nu al maanden in schril contrast met het uitblijven van constructief overleg en van een zoektocht naar een alternatieve consensuslocatie, waar MooiMeldert sinds het begin op aandringt.

Het is ondertussen immers van 7 april geleden dat we als actiegroep gehoord werden door het Schepencollege, enkele weken na het sluiten van het openbaar onderzoek naar de stedenbouwkundige vergunning. Toen al was duidelijk hoe gecontesteerd de aanvraag wel was, getuige de aandacht in de regionale en nationale pers, het groot aantal bezwaren en de steun van meer dan 1300 mensen op de website van MooiMeldert. De vraag om te zoeken naar een alternatieve locatie kreeg tijdens dit bewuste onderhoud in april een duidelijk antwoord : het College wilde van geen wijken weten en weerlegde alle mogelijke bezwaren. Kort daarop adviseerde zij dat de stal zonder enig probleem kon worden gebouwd omdat 'het nu eenmaal nergens anders kon' en omdat alles 'wettelijk in orde was'. De procedure kon hiermee voortaan zijn gang gaan, MooiMeldert mocht intussen zijn ongenoegen op andere manieren uiten.

Openlijk vragen stellen bij de voorliggende bouwaanvraag was in ons dorp echter geen evidentie. Het leidde zelfs tot een pijnlijke polarisatie tussen zogenaamde inwijkelingen enerzijds en de authentieke inwoners van Meldert anderzijds – alsof een degelijk ruimtelijk beleid ondergeschikt moet zijn aan herkomst of dorpsloyauteit. Sommigen kregen er het schaamrood van op de wangen, anderen haakten af om de lieve vrede te bewaren met burens of kennissen.

Ondertussen bleef het vergunningsdossier twee maanden liggen en wachtte de gewestelijke ambtenaar van Stedenbouw vruchteloos op het officiële advies van de gemeente, om op onafhankelijke wijze een bindend advies te kunnen opstellen. Het bleef bij wachten, niemand weet waarom want het College had op 14 april na verwerking van het openbaar onderzoek toch haar besluit genomen en haar advies geformuleerd? Op 23 juni neemt het Schepencollege dan het verrassende besluit om het eerdere positieve advies van 14 april terug in te trekken en verdaagt de beslissing voor een nieuw advies naar latere datum. Recent vernemen we van u dat al die maanden wachten nodig waren – niet om alsnog een oplossing te zoeken samen met alle betrokkenen – maar wel om u bij het weerleggen van de vele bezwaarschriften te laten bijstaan door juristen zodat het nieuwe besluit ingedekt zou zijn tegen een mogelijke procedureslag voor de Raad van State.

Op 25 augustus neemt het College dan een nieuw besluit over de adviesaanvraag, in een andere vorm maar zonder nieuwe inhoudelijke argumenten. Nog geen dag later en zelfs nog voor de gemeente het advies kan overmaken aan Stedenbouw gaat de aanvrager rechtstreeks in beroep bij de Bestendige Deputatie – hij kan dit omdat de gemeente een wettelijk voorziene deadline niet haalt. Hiermee ontloopt de gemeente feitelijk niet alleen haar eigen formele adviesplicht maar wordt ook – toeval of niet ? – een bindend advies van de stedenbouwkundig ambtenaar in de standaardprocedure ontweken. Amper twee weken later wordt het hele dossier aan de Bestendige Deputatie overgemaakt, die nu zelf over het dossier zal oordelen. In een uitgebreid begeleidend schrijven motiveert u daarbij ruimschoots het positief advies van het Schepencollege, aan het openbaar onderzoek worden slechts twee regels besteed.

Hoewel velen onder ons zich bij het vernemen van deze gang van zaken vregen stelden (het is hoogst ongewoon dat in Hoegaarden de adviestermijn bij een bouwaanvraag wordt

overschreden), herhaalden we in september uitdrukkelijk onze oproep tot overleg. Een slepende strijd in beroep bij de Provincie, minister of zelfs de Raad van State leek nu immers onafwendbaar. Hoewel niemand onder ons er naar uit ziet, respecteren en volgen we uiteraard deze procedure van nabij – de aanvrager heeft net als iedereen recht op zekerheid en verdient snel duidelijkheid te krijgen welke richting hij met zijn bedrijf uit kan.

Maar ondertussen moeten we wel vaststellen dat vele maanden kostbare tijd verloren zijn gegaan om via een open dialoog én met de verschillende partijen (stedenbouw, landbouw- en veeteeltsector, gemeentebestuur, omwonenden, natuurverenigingen, ...) een oplossing te zoeken waarvan het traject niet met landmijnen hoeft bezaaid te zijn. Die oproep tot dialoog willen we vandaag trouwens herhalen : in alle sereniteit kan u, als burgervader, de rol van verzoener opnemen en samen met de betrokkenen naar een 'geschikte' in plaats van 'minst slechte' locatie op zoek gaan, één waarvan we bij afloop van de dialoog weten dat de aanvrager er weldra bouwen kan.

Op 28 oktober gaf u het dossier overigens plots een nieuwe dimensie waardoor ons inziens dergelijk brede overleggronde echt onafwendbaar wordt. Tijdens de informatiezitting, in het kader van de milieuvergunning, verklaarde u toen, voor een talrijk publiek, dat de huidige aanvraag voor een varkensstal mag gezien worden als een eerste stap tot uitbreiding van de bedrijfsvoering op de voorgestelde site en dit tot een leefbaar niveau van circa 3.000 à 5.000 dieren. U stelde ook dat een verdere ontwikkeling van agro-industriële activiteit er mogelijk moet zijn, steeds onder voorwaarde van het bekomen van de nodige vergunningen. Niet alleen werd al aan de nodige ontsluiting gedacht door een veldweg weldra te verharderen, bovendien werd deze drastische toekomstvisie over de ruimtelijke invulling van de betrokken site en omgeving, nog steeds volgens uw verklaringen, grondig afgetoetst in de maanden die de aanvraag zijn voorafgegaan. Met wie dit gebeurd is en waaraan dit getoetst is, blijft ons onduidelijk – er is immers nog geen gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en ook aan de milieuraad of de pas opgerichte Gecoro is dit ontgaan.

Wij zijn ervan overtuigd dat een afdoend wettelijk kader niet volstaat bij dit soort beslissingen : wetten maken Hoegaarden niet mooi of leefbaar voor iedereen, een degelijk en duurzaam beleidskader doet dat wel. Het wordt nu eindelijk duidelijk dat deze aanvraag zichzelf overstijgt: het gaat hier niet meer over de behandeling van een individuele aanvraag, maar wel over een belangrijke beleidskeuze die het uitzicht en de aantrekkingskracht van onze gemeente zal veranderen, ja zelfs, naar onze bescheiden mening, zal verminken.

Is er nog een andere locatie mogelijk dan deze 'minst slechte locatie' die u tot nog toe verdedigde? Dat geloven wij alvast, maar we betreuren dat u voorlopig enkel een opening ziet in een 'superlocatie', eentje waar niemand zal morren en waar aan alle verzuchtingen wordt voldaan, een voorstel dat m.a.w met andere maten en gewichten zal gewogen worden. Want kunnen we niet besluiten dat er tegen de huidige locatie evenzeer wordt gemord en dat ze evenmin aan ieders verzuchtingen en zorgen tegemoet komt?

Zoals gezegd, wijst niets er op dat de onvrede en de spanningen rond dit dossier snel en/of spontaan zullen verdwijnen. Toch blijven wij een weg zien in de piste van het overleg. Het is allicht ook de beste manier om snel duidelijkheid te krijgen voor alle betrokkenen, en zeker de meest aangewezen manier om aangenaam leven, wonen en werken in onze gemeente en in ons dorp te bevorderen nu het nog kan. Daarom durven wij, bijzonder bij het begin van uw belangrijke taak als burgervader, op uw initiatief en engagement rekenen, dat u een jarenlange traditie van overleg en verzoening verder zet en in die geest krachtadig de leiding neemt in dit dossier. We zijn er van overtuigd dat u, samen met alle betrokkenen, een ruimtelijk beleid kan uittekenen dat onze landschappelijke en recreatieve troeven voor de komende generaties bewaart én tegelijk ademruimte kan creëren voor familiebedrijven als dat van de aanvrager.

Hiervoor tekenen wij !

Met beleefde groeten,
MooiMeldert.